

Сталінські КАДРИ

Орган парткому, ректорату, комітету ЛКСМУ, профкому і місцевому Харківському ордена Трудового Червоного Прапора державного університету імені О. М. Горького

№ 32 (867)

Субота, 10 листопада 1956 р.

Ціна 20 коп.

У К А З

Президії Верховної Ради СРСР

про нагородження Всесоюзної Ленінської Комуністичної Спілки Молоді орденом Леніна

Враховуючи великі заслуги комсомольців і радянської молоді в соціалістичному будівництві, які завжди палко відгукуються на заклик Комуністичної партії і Радянського уряду, і особливо відзначаючи самовіддану і плідотворну працю комсомольців, радянських юнаків і дівчат в успішному освоєнні цілинних і перелогових земель, нагородити Всесоюзну Ленінську Комуністичну Спілку Молоді орденом Леніна.

Голова Президії Верховної Ради СРСР К. ВОРОШИЛОВ.

Секретар Президії Верховної Ради СРСР О. ГОРКІН.

Москва, Кремль

5 листопада 1956 року.

В святковий день

Надовго запам'ятається святокуванню 39-ї річниці Великої Жовтневої соціалістичної революції. Чудово зустріли 7 листопада харків'яни. Все місто прикрашене прапорами, плакатами, портретами і панно. На будинках — барвисті транспаранти, що розповідають про великі трудові перемоги трудящих нашої країни напередодні свята. Молодо виглядає наш 300-річний Харків.

Але краще всього про урочистий настрій свята свідчать самі люди, що по святковому одягнені, веселі заповнили вулиці і площі міста. Свято Великого Жовтня вони зустріли хорощими показниками в труді. Так, робітники, службовці, студенти міста мають право сьогодні співати і веселитися. Адже і в будівництві нових шахт, і в успіхах колгоспників, і в небувалому

врожаї цілинних земель втілена немала частка і їх самовідданої праці.

Колона за колоною йдуть демонстранти по широкій, святково прикрашеній площі імені Дзержинського. Серед транспарантів, гасел і портретів урочисто пропливає великий портрет Олексія Максимовича Горького. Це починається колони нашого університету. В колоні йдуть викладачі, студенти, працівники університету. Веселий настрій панує навколо. Тут то там чується пісня.

Здравствуй, земля

целинная...

співають ті, хто ще недавно приймав участь у збиранні цілинного врожаю. Їм допомагають всі студенти. Адже вони теж відзначилися в цьому році упертою працею на колгоспних полях. А тепер їх чекає напружений учбовий рік.

Я. БЕЛІКОВ, студент.

В партійний комітет Харківського державного університету

Ми, китайські студенти, йому в важкі роки війни, а що навчаємося в ХДУ, га- також в справі будівництва ряче поздоровляємо вас і соціалізму. Радянський Союз всіх товаришів університету і КПРС були, є і будуть при- з 39-ю річницею Великої кладом для китайського на- Жовтневої соціалістичної ре- роду. Ми вчилися у Радян- волюції. ського Союзу і будемо вчи- тись у Радянського Союзу.

Під впливом перемоги Великої Жовтневої соціалістичної революції китайський народ почав свою дружбу з великим союзни- революційну боротьбу на но- ком дорого. Одним з кон- вому шляху, шляху до соці- кретних виявів цієї дружби є те, що 27 китайських сту- лізму. дентів навчаються зараз в ХДУ.

В результаті багаторічної революційної боротьби ми В день великого свята ми одержали перемогу в 1949 році і створили Китайську Народну Республіку. Тепер наш народ успішно будує соціалізм в своїй країні. Він буде служити зміцненню завжди пам'ятає ту братер- дружби між нашими наро- ську допомогу і підтримку, дами. яку радянський народ подав

Колектив китайських студентів ХДУ.

3 1 ЖОВТНЯ по- чався новий уч- бовий рік в сітці партійної освіти. В зв'язку з постановою ЦК КПРС «Про підсумки учбового року в системі партосвіти і завдання парторганізацій в новому учбовому році» буде дещо перебудована політична освіта комуністів.

ЦК КПРС у своїй поста- нові рекомендує у відповід- ності з бажанням і потреба- ми комуністів створювати в системі партійної освіти: а) політшколи, як обов'язко- вий початковий ступінь для тих комуністів, які не мають мінімуму політичних знань, б) гуртки поточної політики по вивченню постанов ЦК КПРС і Радянського уряду, в) семінари або гуртки по вивченню основ марксист- сько-ленінської філософії, г) семінари, або гуртки по вивченню політекономії та історії КПРС.

У відповідності з цією по- становою партком універси- тету укомплектував сітку партійної освіти так: на кожному факультеті для ви- кладачів-комуністів створені теоретичні семінари по мар- ксистсько-ленінській філосо- фії, політекономії та історії КПРС. Таких семінарів всьо- го буде 10. З них 6 — по фі-

Партійна освіта в новому учбовому році

лософії, 4 — по політеконо- мії та 1 семінар по історії КПРС.

Крім того, створено 3 гурт- ки по вивченню історії КПРС, з яких один — пер- шого року навчання і два — другого. Вони створені го- ловним чином для співробіт- ників університетського цент- рального апарату та ЦНБ.

Для технічного персоналу на факультетах, в друкарні та інших відділах універси- тету будуть працювати гурт- ки поточної політики по ви- вченню постанов ЦК КПРС та Радянського уряду. За- няття у всіх теоретичних се- мінарах будуть проводитися один раз на місяць, а в гурт- ках — два рази.

Головним методом ідейно- теоретичної підготовки ко- муністів буде самостійна ро- бота над книгою. А на допо- могу вивчаючим будуть про- водитися теоретичні семіна- ри, конференції, консульта- ції. Формами контролю за політичною освітою членів партії є доручення виступа- ти з лекціями, доповідями чи бесідами по тих проблемах теорії, які вивчаються.

В цьому учбовому році тре- ба ліквідувати недолік, що

мав місце в минулому році, коли на деяких факультетах партбюро самоусувавалось від роботи семінарів та гуртків, недостатньо контролювало навчання комуністів. Були випадки, коли заняття в се- мінарах та гуртках пропус- калися, а партійне бюро не цікавилось політнавчанням кожного комуніста зокрема. В таких випадках на занят- тях гуртків і семінарів не було живого обміну думка- ми, не було товариських дис- кусій. Таке становище зреш- тою не могло не привести до послаблення роботи по ви- вченню і пропаганді мар- ксизму-ленінізму.

ЦК КПРС вимагає не до- пускати ніякого послаблення партійної освіти. В світлі рі- шень XX з'їзду КПРС зараз особлива увага повинна звер- татися на озброєння знання- ми марксистсько-ленінської теорії всіх без винятку кому- ністів. Слід підкреслити роль марксистсько-ленінського ви- вчення комуністів в зв'язку з новими великими завдан- нями у будівництві комуніз- му в нашій країні, в будів- ництві соціалізму в країнах народної демократії та в зв'язку з сучасними завдан- нями боротьби проти бур- жуазної ідеології і необхід- ністю повної ліквідації куль- ту особи і його наслідків.

Робота семінарів та гурт- ків багато в чому залежить також від хорошого добору пропагандистів. Партійний комітет університету затвер- див для всіх семінарів і гурт- ків кваліфікованих пропаган- дистів з числа викладачів кафедр суспільних наук. Кадри нашої партії повинні теоретично усвідомлювати практичний досвід та нові питання, які висувуються са- мим життям. Завданням кож- ної факультетської партійної організації є систематичне керівництво партійною осві- тою комуністів.

А. РІСТО,
член партійного комітету
університету.

ЛИСТ ДО РЕДАКЦІЇ

Чи по-комсомольськи це?

Шановна редакція!

Недавно на нашому V курсі історичного факультету відбулись звітно-виборчі комсомольські збори. І ось в їх ході ми нашоюхнулися на неждану перешкоду.

В склад резолюційної комісії було обрано трьох това- ришів, в тому числі і нашу співкурсницю Антонову. Але комсомолка Антонова навідріз відмовилась увійти до складу комісії. Недивлячись на неодноразові пропозиції головного, недовлячись на те, що всі комсомольці кур- су вимагали підкорення Антонової рішення зборів, вона залишилась непохитною.

— Я не хочу, — так обгрунтувала комсомолка Анто- нова свою відмову.

Це викликало незадоволення наших комсомольців, і збори запропонували Антоновій або виконати доручення, або покинути комсомольські збори. Красномовно грюк- нувши дверима, Антонова надала перевагу останньому. Цим самим вона знехтувала комсомольським колекти- вом, знехтувала честю комсомолки.

Дивно стає, як могла студентка, що живе з нами в одному колективі уже п'ятий рік, так поставитися до своїх товаришів, до комсомольського обов'язку?

Антонова — член профкому університету. Очевидно, і тут їй довіряли товариші, про що можна свідчити уже з того, що їй доручили такий відповідальний громад- ський обов'язок. Треба сказати, що вчинок Антонової ви- кликав незадоволення всього курсу. Тим більше, що таке ставлення до комсомольських обов'язків проявляється не вперше. Так, наприклад, після весняної екзаменаційної сесії Антонова категорично відмовилась (безь будь-яких поважних причин) прийняти участь в роботі всього курсу на будівництві університету.

Все це і примусило нас написати цього листа в газету. Хочеться запитати у комсомольців і студентської гро- мадськості університету: чи можуть бути керівниками і організаторами комсомольського і профспілкового життя такі студенти, як Антонова, що і сама не визнає комсо- мольської дисципліни?

Комсомольське бюро V курсу
історичного факультету.

На честь річниці Жовтня

Як і весь радянський народ, но- вими трудовими перемогами 39-у річницю Жовтня зустрів колек- тив університетського видавницт- ва. На урочистий вечір, присвя- чений знаменній даті, зібрався майже весь колектив. Присутні з великою увагою прослухали допо- відь секретаря парторганізації, в

якій він висвітлив підсумки вико- нання передсвяткового соціалістич- ного змагання. Робітники друкар- ні С. Кирбаба, Д. Бугорська, С. Муха, В. Марков значно пере- виконали свої зобов'язання.

Після доповіді директор видав- ництва тов. О. П. Яременко зачи- тав наказ ректора університету.

Н. БУТАКОВА.

Пам'ятник великому художникові

4 листопада у мальовничому міському сквері Чугуєва було від- крито пам'ятник великому росій- ському художникові Іллі Юхимо- вичу Рєпіну.

Тисячі чугуївців, а також го- стей — харків'ян зібралися на багатолюдний мітинг. Серед при- сутніх — представники, делегації з заводів, фабрик, установ та ву- зів Харкова. З вінками живих кві- тів вони прийшли сюди, щоб по- класти їх біля підніжжя пам'ят- ника великому землякові. Серед делегацій була й наша, універси- тетська. Очоловав делегацію про- ректор по науковій частині проф. В. Ф. Лаврушин.

Один за одним на трибуну пе- ред пам'ятником піднімаються ви- ступаючі — робітники, колгоспни- ки, представники інтелігенції. Во- ни говорять про палку любов до творчості Рєпіна.

Голова Виконкому Харківської обласної Ради депутатів трудо- щих тов. Піснячевський перерізає стрічку. Падає біле покривало, і перед очима присутніх постає образ великого художника. Пам'ятник виконаний скульпторами П. Г. Манізером та Г. М. Крей- ном. Бронзовий бюст художника відлитий в Москві. Висота пам'ят- ника 5,5 метра.

Є. КОРОБЧЕНКО.

Тому, хто прочитає новий твір Вол. Дудинцева «Не хлебом единым», стане цілком зрозумілим хвилювання і нетерплячка, з якими тисячі читачів чекали виходу 9-го, а потім 10-го номерів «Нового мира» за продовженням і закінченням роману.

Взагалі треба віддати справедливості журналу. «Новый мир» часто друкує на своїх сторінках твори, що стосуються найбільш гострих, найбільш злободенних питань нашого життя.

«Не хлебом единым» — розповідь про молодого і талановитого винахідника, що, твердо вірячи в правоту, відстоює свою ідею і досягає зрештою нелегкої, вистражданої перемоги.

Чому ж? Як вийшло, що в нашій країні стільки лиха зазнала людина, яка не для себе, а для народу зробила хорошу і потрібну справу? Чи випадково це?

Вол. Дудинцев дуже переконливо показує, чому і як це трапилось. І показує з такою силою художньої правди, з таким гнівом радянського письменника, громадянина і людини, що читач проймається ненавистю до дроздових, шутикових, фундаторів та їм подібних людей, які втратили обличчя комуністів, перетворилися по суті в антигромадські елементи.

Саме в тому, що серед читачів роману важко знайти людину, яка б залишилась байдужою до долі героїв, велика заслуга автора.

І хай інколи згушені фарби, зокрема в оповіданні про життя професора Буська, хай, можливо, інколи неприродно стійкий головний герой Дмитро Лопаткін, хай можна з повним правом сказати автору, що Жанна Ганічева в романі непотрібна, все ж від початку до кінця книга читається з великим інтересом.

Яку б проблему не вирішував автор — про бюрократизм, що в ньому погрузнув той чи інший партійно-господарський працівник, про лжевчених, учених-карьеристів, яких ще немало, про силу дружби і кохання — він вирішує їх завжди з вірної, радянської, комуністичної точки зору.

З яким сарказмом, з якою викривальною силою створює він образи Дроздова, Шутикова, людей дрібної, власницької душонки, для яких своя кишеня і м'яке міністерське крісло набагато ближчі інтересів загальнонародної справи.

Дроздов небезпечніший від Шутикова: він розумний, хороший «стратег», знає, коли і що треба робити, щоб врятувати себе. Але ні в тому, ні в іншому уже нічого не залишилось від радянської чесної людини.

А Вітя Невраєв, цей «міністерський барометр». Скільки їх, на жаль, є ще у нас зараз — безпринципних, без краплі самолюбства молодих людей, що уміло влаштувалися під крильцем начальства. Коли треба, він виголосить гарячу промову про обов'язок, про Бать-

«Новый мир», №№ 8, 9, 10, 1956 г.

Молодь Румунії

7 листопада закінчився місячник румуно-радянської дружби. Ми звернулися до громадян РНР аспіранта кафедри української мови М. Павлюка і студента 5 курсу економічного факультету І. Боднарюка з проханням розповісти про румунську молодь. Нижче ми вміщуємо їх розповідь.

Уже дванадцятий рік молодь Румунії бере активну участь у великій справі побудови нового щасливого життя. В кожному кутку нашої країни молоде покоління невтомно бореться за здійснення великих накреслень партії і уряду по II п'ятирічному плану розвитку народного господарства Румунської Народної Республіки.

І справді, кому як не молоді стоять в центрі боротьби за виконання цього почесного завдання.

Зараз, як ніколи, у молоді Румунії великі можливості. Багато чого змінилось за останні роки в нашій країні. Значною подією в житті румунської молоді було створення нової організації — Спілки робітничої молоді, яка об'єднує зусилля молодих патріотів нашої республіки в боротьбі за соціалістичні перетворення.

Великим піклуванням партії і уряду оточена румунська молодь. Про це піклуються свідчать уже

квітчину і т. п., але в нього немає нічого за душею, а мрія одна — кар'єра, власне благополуччя.

Сьогодні Лопаткін в силі — Вітя Невраєв його друг. Завтра Лопаткіна змістять — і цей «барометр» уже не пізнає його на вулиці. Звідки у нас така підлота? Її вирощує і виховує атмосфера, оточення, створені шутиковими та дроздовими.

Таким чином, шкідливість і небезпечність Шутикова і Дроздова не тільки в самому їх існуванні, але й в тому, що вони виховують подібних до себе підлабузників, пристосованців.

Багато пишеться і говориться у нас про співдружність учених з виробництвом. Ніхто не буде заперечувати необхідності і користі такого співробітництва. Але, на мою думку, Дудинцев перший осмілюється показати, що і тут є проходимці і навіть з відомими іменами. Всією силою гніву викриває він професора, Академіка Авдієва, для якого найбільший авторитет — власне ім'я і який всіма засобами готовий розквитатися з кожним, хто посміє підда-

ЧИТАЧІ ПРО КНИГИ

Прочитайте цей роман!

ти сумніву правильність його, авдієвської думки, висновку.

Є у Авдієва і свої прислужники «вчені» Фундатор і Тепікін, що наклепами, відкритим підкопом збивають з ніг тих, які намагаються думати по-своєму, вирішувати без їх допомоги те чи інше питання.

Так, багато бруду є ще на нашій землі. До боротьби проти нього, до боротьби нещадної, жорстокої закликає роман не тільки умілим зображенням цього бруду, але й твердою упевненістю, яка проходить через всю книгу: «це — чуже, не наше. Змести його з дороги! Наше — інше, велике і чесне, самовіддане».

Наше — це Надя Дроздова, сильна, красива, віддана в кохання, дядя Сянов, що останнім шматком хліба ділиться з людиною, яка потрапила в біду, і допомагає, чим може; це конструктори, що не побоялися ризикнути становищем, роботою і навіть волею і захищають винахідника; майор Бад'їн, Галицький — та хіба перерахуєш всіх!

Це, зрештою, сам Дмитро Лопаткін, людина великої і широкої душі, сильної волі. Ніякі труднощі і навіть в'язниця не зломали його. Він знає, що творить для народу, і тому неухильно відстоює свою ідею. Він переконаний, що народ і влада за нього, з ним...

Ось і прочитана остання сторінка. Але неспокій, неспокій за долю багатьох інших раціоналізаторів не покидає читача.

Бувають книги, які закінчуються цілком благополучно — зле покарано, добродієність перемагає. Роман Вол. Дудинцева закінчується не так. До друзів, до улюбленої роботи повернувся Лопаткін, його машина працює. По заслугах покарані Максютенко і Урюпін, хоч вони нічого не зробили б без сприяння Шутикова, Дроздова, Авдієва. А ті вийшли з води сухими, і де б вони не опинилися — заважають, шкодять, гальмують.

Автор неначе говорить читачеві: «Подивись, чи немає біля тебе Шутикова, Дроздова, Невраєва. Адже вони живуть!».

Книга виховує упертість, пильність та непримиренність у боротьбі проти рутинерів і бюрократів.

Л. МЕЖОВА.

Про педагогічну практику студентів історичного факультету

XX з'їзд КПРС у своїх рішеннях вказав на необхідність рішучого поліпшення підготовки спеціалістів, навчання студентів у тісному зв'язку з виробництвом. Тому треба звернути особливу увагу не тільки на краще вивчення теоретичних курсів, а й на проведення практичних занять, семінарів і особливо на поліпшення педагогічної практики студентів.

Уже в цьому учбовому році педпрактика студентів-істориків пройшла значно успішніше. Вперше на протязі півтора місяця вона проводилася з відривом від занять. Це дало можливість студентам побути в школі кожного дня, ознайомитися з роботою і життям шкільного колективу, придбати необхідний педагогічний досвід.

Практика показала, що студенти історичного факультету володіють хорошими знаннями з історії, основ педагогіки і психології, методики викладання історії. Лише окремі товариші як Погорельний, Дудіна та деякі інші допускали на уроках фактичні помилки.

Студенти-практиканти з усією серйозністю поставилися до проходження практики, до роботи в школі. Вони ретельно готувалися до уроків, охоче працювали з учнівським колективом, виявили себе дисциплінованими і організованими. Особливо добре працювали в школі студенти Бабенко, Ковальов, Радченко, Камінська, Черепанова, Колодяжний, Курілов, Сидоров, Гайдадіна, Рудніченко та багато інших.

Були і такі студенти, що не уважно поставилися до проведення педагогічної практики, прогулювали дні, мало працювали з учнями. Зокрема студент Дикий без дозволу відлучався з школи на кілька днів, рідко бував у школі. Комуністу Дикому не личить так ставитися до відповідальної діяльності навчання. Прогулював і студент Ващенко. Не уважно виконували свої обов'язки і деякі інші.

Такі фактичні дані. Якщо в 1939 році у країні нараховувалося тільки 16 вищих учбових закладів з 42 факультетами, то в минулому році у нас було вже 24 вузи, які об'єднали 127 факультетів. Якщо в 1939 році в країні нараховувалося 29 тис. студентів, то в 1955 — число їх збільшилось до 75 тисяч. Культурний та політичний рівень молодого покоління будівників соціалізму в нашій країні, як і всього румунського народу, день у день підвищується.

З 1951 по 1955 рік було надруковано більше 223 мільйонів екземплярів книг. Усе це свідчить, що культура в нашій країні весь час розвивається, поширюється. Як говориться у звітній доповіді ЦК РРП на II з'їзді партії, з

нували свої обов'язки у школі товариші Калмиков, Чалає та деякі інші.

На відміну від минулого року біля половини студентів практикувались у молодших класах. Як відомо, в п'ятих-сьомих класах працювати складніше. Для майбутніх викладачів історії робота тут дає великі практичні навички, допомагає в оволодінні спеціальністю. Тому при проведенні педагогічної практики слід надалі більше студентів прикріплювати саме до молодших класів.

Характерним у педагогічній практиці цього року було й те, що студенти прагнули дати більше уроків, самостійно керувати класною роботою. Переважна більшість з них дала по 6 залікових уроків. А деякі з практикантів, як Бабенко, Ковальов, Сидоров та деякі інші, дали по 10—15 практичних уроків.

В окремих школах студентам було дозволено самостійно проводити останні уроки, без присутності викладача і методиста. Така постановка справи повністю себе виправдала. Цілком самостійно проводячи урок, студент дбав не тільки про його учбову частину, але й сам підтримував дисципліну. Це й є справжня практика, справжні умови шкільної роботи. Проведення самостійних уроків студентами слід широко практикувати під час проведення педагогічної практики.

Зараз можна з певністю сказати, що основна мета у практиці досягнута — студенти придбали значний досвід роботи в школі, закріпили на практиці основні елементи уроку, навчилися складати конспекти, а також придбали відповідні навички в роботі з учнями.

Але практика могла пройти значно краще, коли б їй не заважав цілий ряд організаційних та інших недоліків. Один з них — недостатня вимогливість до сту-

дентів з боку викладачів-методистів та вчителів історії. У нас є всі можливості всебічно підготувати студентів до практичної діяльності, але ці можливості ми використовуємо не повністю. І це головним чином тому, що викладачі ліберально і не уважно ставляться до своїх обов'язків. Проведенням педагогічної практики мало цікавляться кафедри історичного факультету. Значно більшу допомогу могла б подати кафедра педагогіки.

Важливо не тільки вказати на окремі недоліки у роботі методистів факультету, але й подавати кваліфіковану і принципову допомогу практикантам. Працівники кафедри педагогіки повинні проаналізувати хід педагогічної практики студентів за кілька років і зробити відповідні висновки, спрямовані на покращення цієї важливої дільниці у підготовці висококваліфікованих кадрів викладачів.

Як і в минулі роки студенти-практиканти не були забезпечені щоденниками, програмами. Зрештою пора вирішити це питання. Адже це все заважає нормальному ходу педагогічної практики студентів у школі.

Треба звернути увагу і на проведення практичних занять студентів з методики. Складання конспектів уроку, використання наочних приладів, повторення і опитування — все це готуватиме до майбутньої роботи.

Тільки ліквідувавши всі ці недоліки, можна досягти хорошого проведення педагогічної практики студентів-істориків та забезпечити тим самим підготовку справді кваліфікованих викладачів історії для середньої школи.

В. ДОВГОПОЛ,
кандидат історичних наук.

По вузах нашої країни

Дружно і весело збиралися студенти Московського університету біля одного з своїх гуртожитків. Одягнені в робочі костюми і взявши лопати, вони попрямували на трамвайну лінію в Н. Черемушках, щоб допомогти будівникам швидше завершити важливу справу: до 39-ї річниці Жовтня пустити трамвай від Н. Черемушок до нових приміщень університету.

Вони трамбували землю під шпалами, очищали колії від сміття, допомагали підвозити камінь. Тут всі добре працювали. І хіміки, і фізики, і біологи, і геологи. Вони знали, чим швидше піде трамвай до МДУ, тим менше часу доведеться втрачати на їзду в університет і тим дешевше буде коштувати дорога.

В гуртожиток поверталися задоволені і радісні — хороше зроблено діло.

«Московский университет».

У Воронежі розпочато будівництво нового приміщення Воронежського державного університету. Покладені перші залізобетонні блоки під фундамент.

«За научные кадры».

Недавно ректор Кишинівського державного університету доцент В. С. Чепурнов підписав наказ, яким дозволив студентам IV курсу хімічного факультету т. Корнієнко і Л. Габарець вільне відвідування лекцій, як таким, що активно приймають участь в науковій роботі і добре навчаються. Вільне відвідування лекцій в університеті дозволено вперше.

«Кишиневский университет».

В цьому році вперше у спартакіаду МДУ включилися змагання з велосипедного спорту. На першості спартакіади виступали представники фізичного факультету С. Гагарин і В. Курдюмов, що виконали вже норми майстрів спорту. Приймали участь також студенти інших факультетів, майстри спорту і першорозрядники.

«Московский университет».

В жовтні у Пензенському індустріальному інституті був проведений крос студентів перших курсів. Вишикувавшись у довгу колону, першокурсники під музику духового оркестру прибули до місця старту. Всього в забігах прийняло участь 503 чол. 200 з них виконали норму ГПО II ступеня.

«За инженерные кадры».

наприклад, на заводі імені 23 серпня у Бухаресті молоді робітники ковальського цеху енергійно працюють за станками, щоб перевиконати план. Молодіжні бригади в колективних господарствах сіл Вад і Ремети, Бая-Марської області, з честю виконують свої завдання по збиранню урожаю та сівбі озимих. Таких прикладів самовідданої праці молодих патріотів Румунії можна навести чимало.

Під керівництвом Румунської робітничої партії наша молодь активно бореться за досягнення великої мети — за побудову соціалізму в нашій країні.

М. ПАВЛЮК,
І. БОДНАРЮК.

Редактор Г. ПОПОВ.